

Ένα Συνέδριο-μαριονέτα - Το 11ο Συνέδριο της Γ' Διεθνούς του 1920

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Πώς τα συνδικάτα έχασαν την αυτονομία τους. Συμβολή στην επαναστατική ιστορική μνήμη ενάντια στην λήθη. Ένα συνέδριο μαριονέτα - το 11^ο συνέδριο της Γ' Διεθνούς (Πώς τα συνδικάτα έχασαν την αυτονομία τους)

υπέρ, έναντι 651.472 ψήφους κατά) και γ. μια δήλωση υπέρ των ελευθεριακών κομμουνιστικών αρχών της τάσης των οπαδών της απόλυτης ελευθερίας (έγινε δεκτή ομόφωνα). Αλλά η πιο ενδιαφέρουσα συζήτηση έγινε πάνω στο θέμα της στάσης που έπρεπε να παρθεί απέναντι στη ρωσική επανάσταση. Ακούστηκαν πολλές απόψεις.

Οι πιο σημαντικές ήταν:

Ποια μέσα θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε πρακτικά για να βοηθήσουμε τη ρώσικη επανάσταση και να αποτύχει ο αποκλεισμός που έχουν επιβάλλει τα καπιταλιστικά κράτη; Ήταν αναγκαία η προσχώρηση στην Τρίτη Συνδικαλιστική Διεθνή; Η Συνομοσπονδία έπρεπε να προσχωρήσει αμέσως στη Διεθνή και σε ποια; Θα είναι χρήσιμο

Το 11^ο Συνέδριο της ΤΡΙΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ (Ιούνιος 1920)

(Αφήγηση του Άνχελ Πεστάνια)

Το 11^ο Συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς άρχισε στις 28 Ιουνίου 1920 στην έδρα της στη Μόσχα. Στην αρχή ο Ζηνόβιεφ πρότεινε να γίνει δεκτή σαν μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τρίτης Διεθνούς, η Ισπανική Συνομοσπονδία. Η πρόταση έγινε δεκτή.

Ο Λοζόφσκυ 1 (πρόεδρος της συνδικαλιστικής κόκκινης Διεθνούς από το 1920 ως το 1937) πρότεινε με τη σειρά του την οργάνωση μιας επαναστατικής συνδικαλιστικής Διεθνούς,

τονίζοντας: «Στην πλειοψηφία των εμπόλεμων χωρών, το μεγαλύτερο μέρος των συνδικάτων υπήρξαν κατά τα οδυνηρά χρόνια του πολέμου, οπαδοί της ουδετερότητας (απολιτικής). Υπήρξαν οι δούλοι του ιμπεριαλιστικού καπιταλισμού και είχαν παίξει ολέθριο ρόλο καθυστερώντας την χειραφέτηση των εργαζομένων.

Στη δικτατορία της αστικής τάξης χρειαζόταν η επιβολή της δικτατορίας του προλεταριάτου, σαν το μόνο αποφασιστικό και μεταβατικό μέσο, της μόνης ικανής δύναμης να κλονίσει την αντίσταση των εκμεταλλευτών και να εξασφαλίσει έτσι την ισχυροποίηση της εξουσίας από το προλεταριάτο».

Το συνέδριο αποφασίζει κατά συνέπεια:

«Να καταδικάσει κάθε τακτική που προορίζεται να κάνει ώστε να βγουν έξω από τις υπάρχουσες συνδικαλιστικές οργανώσεις τα πρωτοποριακά στοιχεία και αντίθετα να απομακρυνθούν κατά ριζικό τρόπο από τη διεύθυνση του συνδικαλιστικού κινήματος οι οπορτουνιστές που είχαν συνεργαστεί με την αστική τάξη αποδεχόμενοι τον πόλεμο». 2 «Να υποστηρίξει μέσα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις όλου του κόσμου μια μεθοδική προπαγάνδα δημιουργώντας σε κάθε μια από αυτές έναν κομμουνιστικό πυρήνα που θα κατέληγε να επιβάλλει την άποψή του».

«Να δημιουργήσει μια επιτροπή διεθνούς δράσης και πάλης για τη μεταμόρφωση του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτή η επιτροπή θα λειτουργήσει σαν ένα διεθνές συμβούλιο των εργατικών συνδικάτων σε συμφωνία με την εκτελεστική επιτροπή της Τρίτης Διεθνούς στις

συνθήκες που θα διαμορφωθούν από το συνέδριο. Αυτό θα αποτελείται από εκπροσώπους όλων των εργατικών εθνικών οργανώσεων που έχουν προσχωρήσει».

«Όταν πήρα το λόγο δήλωσα : τρία σημεία του ντοκουμέντου θα γίνουν το αντικείμενο μιας γρήγορης και συγκεκριμένης εξέτασης, διότι οι οργανώσεις που αντιπροσωπεύω πήραν μια θέση που τις χωρίζει ολότελα από αυτό το ντοκουμέντο. Τα τρία σημεία είναι: ο απολιτισμός 3, η κατάκτηση της εξουσίας και η δικτατορία του προλεταριάτου». «Πραγματικά, μέσα σ' αυτό το ντοκουμέντο, ο πολιτισμός είναι καταδικασμένος, από μερικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, ενώ σχεδόν όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που συντάχτηκαν υπέρ του ιμπεριαλιστικού πόλεμου ήταν πολιτικοποιημένες, γεγονός που είναι αντίθετο με εκείνα που μας λέει το ντοκουμέντο. Πού βρίσκεται, λοιπόν, η λογική αυτού του

ντοκουμέντου; Τα δύο σημεία που μένουν είναι εκείνα που αφορούν την κατάκτηση της εξουσίας και τη δικτατορία του προλεταριάτου. Είναι λίγος ο χρόνος για να εκθέσω αυτό που σκέφτεται η Συνομοσπονδία και που εκπροσωπώ εδώ πάνω σ' αυτά τα δύο θέματα.

«Σας υπενθυμίζω πως κατά τη διάρκεια του πρώτου συνεδρίου της Συνομοσπονδίας που έγινε στη Μαδρίτη, το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Δεκέμβρη της τελευταίας χρονιάς (1919), αποφασίστηκε ομόφωνα από τους πεντακόσιους παρόντες αντιπροσώπους ότι ο τελικός σκοπός ήταν η επικράτηση του κομμουνισμού με πλήρεις ελευθερίες. «Θα προσθέσω ακόμη δύο λέξεις ως προς το θέμα του άρθρου που ευνοεί τη στενή συνεργασία με το πολιτικοποιημένο κομμουνιστικό προλεταριάτο.

«Η Συνομοσπονδία αποδέχεται τη συνεργασία με όλες τις επαναστατικές οργανώσεις που θα πάλευαν εναντίον του καπιταλιστικού καθεστώτος διατηρώντας πάντα το δικαίωμα να το κάνουν όπως θα τους φαινόταν καλύτερα. Σκέπτομαι ότι πραγματικά η Συνομοσπονδία μου δε θα δεχόταν ποτέ να συμφωνήσει αν αμφισβητούνταν η ελευθερία της δράσης της». Την πρώτη και τη δεύτερη παράγραφο δε τις συζήτησε κανείς. Στη διάρκεια της συζήτησης στην τρίτη παράγραφο ξαναδήλωσα ότι εμείς είμαστε μη πολιτικοποιημένοι και ότι έπρεπε να αντεπεξέλθουμε στον πόλεμο με όλα τα μέσα και ότι ήταν παράδοξο να υπογράψουμε ένα ντοκουμέντο που καταδίκασε τη δράση μας και τις αρχές μας. Τελικά συμφωνήθηκε η τροποποίηση της σύνταξης αυτής της παραγράφου. Η τέταρτη παράγραφος έγινε η αιτία μιας μακράς συζήτησης γιατί ήμαστε πολλοί που υποστηρίζαμε την αρχή μιας πλήρους συνδικαλιστικής αυτονομίας. Τέλος, ύστερα από ατέλειωτες συζητήσεις το ντοκουμέντο

αυτές δεν εκφράζανε την προσωπική μου άποψη, αλλά την άποψη της Συνομοσπονδίας. Δήλωσα κατά συνέπεια, ότι αν η πλειοψηφία με υποχρέωνε να αποδεχτώ το ντοκουμέντο όπως ήταν, θα το υπέγραφα, αλλά θα έδινα από πριν την εξής προειδοποίηση: «Όλα όσα αναφέρονται στην κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας, στη δικτατορία του προλεταριάτου και στη συνεργασία με το κομμουνιστικό πολιτικό προλεταριάτο παραμένουν υποταγμένα στις κατοπινές αποφάσεις που θα πάρει η Συνομοσπονδία μόλις επιστρέψω στην Ισπανία και η συνομοσπονδιακή Επιτροπή θα μάθει για όλα όσα αποφασίστηκαν κατ' αυτή τη σύσκεψη». Το ίδιο έγινε για την πρόσκληση που θα απευθυνόταν στις συνδικαλιστικές οργανώσεις όλου του κόσμου. Σ' αυτή την πρόσκληση γραφόταν πως οι συνδικαλιστικές, εθνικές και διεθνείς επαγγελματικές οργανώσεις, οι τοπικές και περιφερειακές ενώσεις που αποδέχονταν την επαναστατική πάλη των τάξεων, προσκαλούνταν να παραβρεθούν στη συνδιάσκεψη.

Δεν ήμουν σύμφωνος ούτε με αυτή την πρόσκληση που έφραζε το δρόμο σε πολλές οργανώσεις που θα ήθελαν να παραβρεθούν στη συνδιάσκεψη, αλλά που δεν ήταν σύμφωνες με τη δικτατορία του προλεταριάτου και με την κατάκτηση της εξουσίας. Αυτό ήταν κατά τη γνώμη μου μια πλάνη.

ΕΝΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΑΡΙΟΝΕΤΑ

Ο Πεστάνια βεβαιώνει πως οι κομμουνιστές ήταν σύμφωνοι στη βελτίωση της σύνταξης του ντοκουμέντου στο θέμα της δικτατορίας του προλεταριάτου, αλλά μόλις για μια στιγμή απουσίασε ο Ισπανός αντιπρόσωπος, το ντοκουμέντο δημοσιεύτηκε όπως ήταν στο πρωτότυπο κείμενο. Στο θέμα της ανάπτυξης του

τέταρτα της ώρας και όταν ο Πεστάνια ζήτησε να απαντήσει στις επιθέσεις του Τρότσκι, το προεδρείο δήλωσε ότι η συζήτηση είχε κλείσει. Ο ίδιος αναγκάστηκε να διαμαρτυρηθεί για τον τρόπο που ορίζονταν οι εισηγητές. Θεωρητικά, κάθε αντιπρόσωπος μπορούσε να κάνει μια πρόταση, αλλά το προεδρείο διάλεγε το ίδιο τους «ενδιαφέροντες». Οι αναλογικοί ψήφοι (κατά αντιπροσωπεία ή αντιπρόσωπο) προβλέπονταν, αλλά δεν εφαρμόζονταν. Έτσι, το ρωσικό κομμουνιστικό κόμμα εξασφάλιζε μια άνετη πλειοψηφία. Η αποκορύφωση ήταν ότι μερικές ενδιαφέρουσες αποφάσεις δεν παίρνονταν ούτε μέσα στην αίθουσα του συνεδρίου αλλά, στα παρασκήνια. Με αυτές τις διαδικασίες εγκρίθηκε το παρακάτω κείμενο :

«Στα προσεχή παγκόσμια συνέδρια της Τρίτης Διεθνούς, οι εθνικές συνδικαλιστικές οργανώσεις που είναι μέλη θα αντιπροσωπεύονται από τους

εργατικές κεντρικές οργανώσεις που ελέγχονταν από τα κομμουνιστικά κόμματα .

Το σχέδιο δράσης του 11^{ου} Συνεδρίου της Τρίτης Διεθνούς, περιλάμβανε:

1. Μια ειδική Επιτροπή θα έπρεπε να οργανωθεί σε κάθε χώρα από το κομμουνιστικό κόμμα.

2. Αυτή η Επιτροπή θα είχε για δουλειά της να δέχεται και να διανέμει σε όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις τις εγκυκλίους και τις δημοσιεύσεις της Κόκκινης Διεθνούς οργάνωσης.

3. Η Επιτροπή θα όριζε τους συντάκτες των επαγγελματικών και επαναστατικών εφημερίδων

εντυπώνοντας τους την άποψη της Διεθνούς εναντίον της αντίπαλης Διεθνούς.

4. Η Επιτροπή θα επέβαινε με τα δικά της μέσα επέμβασης και πολεμικής.

5. Η Επιτροπή θα δουλεύει σε στενή συνεργασία με το κομμουνιστικό κόμμα παραμένοντας όμως ένα διαφορετικό όργανο.

6. Η Επιτροπή θα συμβάλλει στη σύγκλιση διασκέψεων στις οποίες θα συζητούνται θέματα διεθνούς οργάνωσης και θα διαλέγει τους ικανούς για προπαγάνδα ρήτορες.

κατευθυνόταν από αυτή και φυσικά τον απόλυτο έλεγχο είχε το ρωσικό κομμουνιστικό κόμμα.

2. Αρκετές συνδικαλιστικές οργανώσεις και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, με κύριο το γερμανικό, όχι μόνο δεν εναντιώθηκαν στον πρώτο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, αλλά τον υποστήριξαν. Μερικοί, βέβαια, κράτησαν ουδέτερη στάση. Δηλαδή, ούτε υπέρ ούτε κατά του πολέμου. Η μόνη φωνή αντίστασης και διαμαρτυρίας ενάντια στον πόλεμο - εκτός των αναρχικών - ήταν της αριστερής ριζοσπαστικής πτέρυγας της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας. Ήταν η τάση που αντιπροσώπευε η Ρόζα Λούξεμπουργκ.

3. Απολιτισμός: αναφερόταν από τους αναρχικούς και πολλούς ελευθεριακούς κομμουνιστές και σοσιαλεπαναστάτες, η άρνηση

